

F. t. rigsdagsbeslutt. ang. Danmarks undertegnelse af Torquay-protokollen.

melse berører varer, der i 1949 udgjorde ca. 1 pct. af Danmarks udførsel til Benelux.

Canada.

De fleste af de danske ønsker blev fra Canadas side afvist med den begrundelse, at Danmark ikke er hovedleverandør. En række af de berørte positioner var iøvrigt genstand for forhandling mellem Canada og de pågældende hovedleverandørlande. Den endelige dansk-canadiske aftale indeholder nedsættelser fra 7½ til 5 pct. af toldsatserne for en række græsfrø. Disse frøsorter udgjorde i 1949 ca. 10 pct. af Danmarks eksport til Canada. Endvidere ydede Canada toldindrømmelser for bl. a. leverpostej med trøfler, og regnestokke.

Czekoslovakiet.

Den dansk-czekoslovakiske Torquay-aftale indeholder toldnedsættelser for græsfrø, fiskekonserves i tomatsauce og osteløbe. Disse varer udgjorde i 1949 ca. 3 pct. af Danmarks eksport til Czekoslovakiet.

Grækenland.

Skønt den græske Torquay-delegation principielt ikke var indstillet på at forhandle med lande, som havde sluttet aftale med Grækenland i Annecy, lykkedes det den danske delegation at få en mindre aftale i stand, hvori man fra græsk side gav tilsagn om nedsættelse af kasein-tolden fra 20 til 15 metaldrachmer pr. 100 kg, samtidig med at kasein til industriel anvendelse skulle fortoldes med 9 pct. ad valorem. Fra græsk side gav man endvidere tilsagn om at erstatte den gældende toldsats for osteløbe på 400 metaldrachmer pr. 100 kg med en sats på 30 pct. ad valorem. De græske indrømmelser vedrører varer, der omfatter ca. 1 pct. af Danmarks eksport til Grækenland i 1949.

Indien.

I lighed med Grækenland havde den indiske delegation ikke til hensigt på at forhandle med lande, som havde sluttet aftale med Indien i Annecy. Det lykkedes imidlertid den danske delegation at få en mindre aftale i stand, hvori man fra indisk side satte tolden for fløde ned fra 25 til 20 pct., for fiske- og hvalolie fra 10 til 8 rs. pr. cwt. og for salamipølser fra 30 til 20 pct. ad valorem. De indiske indrømmelser berører varer, der kun udgør en ringe del af den danske eksport til Indien.

Italien.

Italien havde den 15. juli 1950 sat en ny toldtarif i kraft. Samtidig var det imidler-

tid bestemt, at man foreløbig, dog ikke udover den 15. juli 1951, i stedet for at anvende den nye toldtarif i sin helhed som en overgangsforanstaltning ville anvende en såkaldt „brugstarif“. Denne tarif indeholder en række midlertidige toldsatser, der hovedsagelig er beregnet som gennemsnit mellem de indtil 15. juli 1950 gældende satser, der for nemheds skyld for alle varer var beregnet til en gennemsnitlig værdi af 11 pct., og den nye toldtarifs satser.

Italien forhandlede i Torquay ikke på grundlag af den gældende italienske „brugstarif“, men på grundlag af de i den nye generaltoldtarif indeholdte satser.

Den danske delegation ønskede ligesom andre delegationer ikke at akceptere italienske tilbud om toldreduktioner, der kun bragte generaltariffens satser et stykke ned mod brugstariffens satser.

Efter langvarige forhandlinger opnåede man fra dansk side, at Italien gav tilsagn om for en lang række for Danmark betydningsfulde varers vedkommende at nedsætte generaltariffens satser til de tilsvarende satser i brugstariffen. Dette gjaldt således slagtet fjerkræ, råtalg, æg og ægprodukter, maltbyg, dåseskinker og anden kødkonserves, muslinger, catgut og køleanlæg. For et mindre antal varers vedkommende opnåede man tilsagn om en fremtidig sats, der ligger under brugstariffsatsen. Dette gælder for brugsheste, avls- og brugskvæg, ost af danske typer, svinefedt, insulin, osteløbe, tarmrensemaskiner, afhåringsmaskiner, polarografer og PH-metre. Et forsøg på at opnå en nedsættelse af den italienske told for smør, slagtekvæg og kød lykkedes ikke.

De italienske toldindrømmelser til Danmark berører varer, der skønsmæssigt kan ansættes til 10—15 pct. af Danmarks eksport til Italien i 1949.

Korea.

Man modtog et fra koreansk side fremsat tilbud om toldnedsættelser på dåseskinker, kødkonserves og mælkekonserves uden dansk modydelse.

Norge.

Den dansk-norske Torquay-aftale omfatter norske nedsættelser vedrørende varer, hvis andel af den danske eksport til Norge i 1949 kan ansættes til ca. 2 pct. De vigtigste norske toldindrømmelser er toldnedsættelserne for friske æbler og pærer.

Peru.

Peru havde hverken forud for eller under konferencen anmodet Danmark om toldindrømmelser. Desuagtet kunne Peru til-